

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Kehitysyhteistyövaliokunta

2012/2002(INI)

15.3.2012

MIETINTÖLUONNOS

muutos suunnitelmasta: EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuus
(2012/2002(INI))

Kehitysyhteistyövaliokunta

Esittelijä: Charles Goerens

PR_INI

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT.....	7

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

muutossuunnitelmasta: EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuus (2012/2002(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" (COM(2011)0637 – SEC(2011)1172 – SEC(2011)1173),
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskeva uusi lähestymistapa" (COM(2011)0638),
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2005 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: "Eurooppalainen konsensus",
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2005 annetun Pariisin julistuksen avun tuloksellisuudesta: omavastuullisuus, yhdenmukaistaminen, yhtenäistäminen, tulokset ja keskinäinen vastuu,¹,
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2008 hyväksytyyn Accran toimintaohjelman²,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 hyväksytyyn kehitystä edistävää tehokasta yhteistyötä koskevan Busanin kumppanuuden³,
- ottaa huomioon 28. helmikuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Kehitysyhteistyöpolitiikan työnjakoa koskevat EU:n menettelysäännöt" (COM(2007)0072),
- ottaa huomioon kaikki kansainvälisen yhteisön Yhdistyneiden kansakuntien ja muiden toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, joiden jäseniä unioni ja jäsenvaltiot ovat, puitteissa kehitysyhteistyön alalla tekemät sitoumukset,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetusta asetuksesta (EY) N:o 1905/2006: saadut kokemukset ja tulevaisuuden näkymät⁴,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamisesta⁵,

---

¹ <http://www.oecd.org/dataoecd/53/38/34579826.pdf>.

² <http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/IMG/pdf/FINAL-AAA-in-French.pdf>.

³ Avun tuloksellisuutta käsittelevän neljännen korkean tason foorumin loppujulkilausuma, Busan, Korean tasavalta, 29. marraskuuta – 1. joulukuuta 2011.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0261.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0320.

- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kolmansille maille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta ¹,
  - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 annetun alueiden komitean lausunnon²,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0000/2012),
- A. katsoo, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti köyhyyden vähentäminen, ja lopuksi sen poistaminen, on Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijainen tavoite,
  - B. katsoo, että komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin allekirjoittama kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus kuuluu unionin säännöstöön,
  - C. katsoo, että muutossuunnitelmalla on annettava vastauksia maailmalle, joka on muuttunut perusteellisesti ja jossa rikkaiden ja köyhien välinen ero kasvaa jatkuvasti kaikissa maissa ja erityisesti kehitysmaissa,
  - D. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa ihmisoikeudet ja hyvä hallinto ovat edelleen kehityksen välttämättömiä edellytyksiä, mikä ei estä selvittämästä kunkin maan tilanteeseen parhaiten sopivaa toimintarytmiä,
  - E. ottaa huomion, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanon on oltava johdonmukaista ja että kehitysmaiden talouskasvun edistämiseen tarkoitetuilla toimenpiteillä on ensisijaisesti torjuttava köyhyyttä ja syrjäytyneisyyttä,
1. katsoo, että muutossuunnitelma on innovatiivinen, koska siinä suositetaan muun muassa budjettituen käyttämistä, avustusten ja lainojen yhdistelmiä sekä yksityisen sektorin edistämistä; katsoo, että näiden mekanismien käytöllä on edistettävä ensisijaisesti kehitysmaiden kansalaisten äärimmäisen köyhyyden ja riippuvuuden lopettamista;
  2. panee merkille komission aikomuksen edistää "inhimillistä kehitystä tukevaa osallistavaa ja kestävää kasvua", mutta korostaa, että kehityksen kannalta tämän uuden välineen tavoitteena voi olla vain huono-osaisimpia tukeva taloudellinen ja yhteiskunnallinen edistys;
  3. vahvistaa tässä yhteydessä sitoutumisensa sosiaalisen osallisuuden edistämiseen sekä päätöksen osoittaa vähintään 20 prosenttia unionin avusta perussosiaalipalveluihin, sellaisena kuin ne on määritetty Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhattavoitteissa (MDG);
  4. kehottaa neuvostoa toimimaan edelläkävijänä komission ja parlamentin kanssa käytävän toimielinten välisen vuoropuhelun puitteissa kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen hengessä;

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0317.

² Asiakirja CIVEX-V-025, hyväksytty 94. täysistunnossa, 15. ja 16. helmikuuta 2012.

5. panee merkille, että komissio asettaa köyhyyden eroja korostavan uuden politiikkansa ytimeen; toteaa kuitenkin, että 70 prosenttia ihmisistä, joiden tulot ovat köyhyysrajan alapuolella, elävät keskitulotason maissa, ja pitää siksi valitettavana, että näiden maiden köyhiltä evätään edelleen talouskasvun hyödyt;
6. katsoo, että keskitulotason maiden on välttämätöntä osoittaa jatkuvasti suurempi osa tuloistaan sosiaaliin tarkoituksiin, jotta Euroopan unioni voi sen ansiosta vähentää asteittain edelleen käynnissä olevia kehitysohjelmiaan;
7. pyytää siksi komissiota neuvottelemaan keskitulotason maiden kanssa etenemissuunnitelmasta julkisen kehitysavun (ODA) vähentämiseksi asteittain;
8. katsoo, että välttämätöntä järjestää kansainvälinen konferenssi, johon BRICS-maat osallistuvat ja jossa käsitellään toisaalta vuosituhattavoitteiden tulevaa rahoitusta ja toisaalta sellaisen kolmenvälisen yhteistyön edistämistä, johon kuuluu avunantaja pohjoisesta, nousevan talouden maa ja kehitysmää;
9. tukee komissiota sen pyrkimyksessä antaa budjettitukea kumppanille heti, kun tämä sitoutuu poliittisen vuoropuhelun puitteissa kohdentamaan ensisijaiset talousarviotavoitteensa uudelleen perussosiaalialojen kehittämistä koskeviin tavoitteisiin;
10. katsoo, että yleisesti ODA:n ja erityisesti budjettituen käyttöä koskevat ehdot on yhdistettävä parlamenttien, talousarvion valvontaelinten ja kansalaisyhteiskunnan suorittamaan talousarvioiden demokraattiseen valvontaan kumppanimaisissa;
11. katsoo, että unionin on kannettava täysimääräinen vastuu, joka sille kuuluu maailman suurimpana kehitysavun antajana ja hyödynnettävä ja käytettävä aiempaa paremmin poliittisia mahdollisuuksiaan ja tehostettava kansainvälisellä tasolla johtajuuttaan kehitysyhteistyötä koskevissa kysymyksissä hyödyntämällä määrätietoisesti sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 210 artiklalla siirrettyjä valtuuksia toteuttaa kaikki hyödylliset aloitteet, joiden tarkoituksena on edistää unionin ja jäsenvaltioiden toimien yhteensovittamista kehitysyhteistyön alalla ja niiden avustusohjelmien keskittämistä;
12. pitää valitettavana, että muutossuunnitelmalla pyritään muuttamaan säännöstöä, joka perustui unionin ja sen kumppanien yhteisiin etuihin tähtäävien kehitysyhteistyöpolitiikkojen johdonmukaisuuteen;
13. muistuttaa, että aktiivinen kansalaisyhteiskunta on sekä pohjoisessa että etelässä paras takuu hyvästä demokraattisesta hallinnosta, yksityisen sektorin vastuusta sekä parhaista mahdollisista valmiuksista talouskasvun hyötyjen jakamiseen;
14. toivoo, että muutossuunnitelmassa täsmennetään kansalaisyhteiskunnan ja paikallis- ja alueviranomaisten asemaa tärkeinä ja riippumattomina toimijoina, ei vain kehitysohjelmien ja -hankkeiden täytäntöönpanossa vaan myös kehityspolitiikan laatimismenettelyn perustoimijoina;
15. vaatii, että kaikki ODA:sta vastaavalle yksityiselle sektorille sekä avustusten että avustusten ja lainojen yhdistelmänä annettava tuki sisältyy kumppanimaiden kansallisiin

suunnitelmiin ja/tai strategioihin ja että siten osoitetut määrät kohdennetaan inhimillisten resurssien kehittämiseen, ihmisarvoiseen työhön, luonnonvarojen kestävään hoitoon ja väestöä hyödyttävien laadukkaiden ja kattavien julkisten palvelujen kehittämiseen;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Kehityspolitiikka muutospäätöiden kannalta

Kun vuosittain asetettiin vuonna 2000 hyväksyttiin, nähtävissä oli merkittäviä muutoksia, ja siitä lähtien ne ovat vain korostuneet.

Taloudessa Kiinan, Intian ja Brasilian kokeman vaikuttavan nousun vuoksi kehittyneen talouden maiden painopiste on siirtymässä *nousevan talouden maihin*. Näiden maiden vaikuttavasta talouskasvusta huolimatta köyhyyttä hoidetaan niissä edelleen huonosti. *Globalisaatio*, jota maailmankaupan vapauttaminen on vauhdittanut ja joka on kehittynyt vaikuttavaksi vaurauden luomisen lähteeksi, on johtanut itse asiassa erittäin erikoiseen ilmiöön: toisaalta se vähentää valtioiden välistä epätasa-arvoa ja toisaalta lisää sitä valtioiden sisällä, mikä tarkoittaa kaikkia maita riippumatta siitä, ovatko ne teollistuneita vai eivät.

Jos *väestörakennetta* kuvaavat kasvukäyrät jatkuvat entisellään, maapallon väkiluku, joka kasvoi kuudesta miljardista seitsemään miljardiin alle kymmenessä vuodessa, ylittää yhdeksän miljardia vuonna 2030 huolimatta väestönkasvun hidastumissuuntauksista *valtioissa, joiden väkiluku ylittää miljardin*. Tämä väestönkasvu tekee tyhjäksi huomattavan osan kyseisten maiden talouskasvusta.

Tuotteiden on selkeästi aiempaa helpompi ylittää rajat, mutta niistä on tullut ylityspääsemättömiä kehitysmaista tuleville ihmisille, jotka haluavat muuttaa teollisuusmaihin.

Afrikan maanosan osalta voidaan todeta todellinen halu kokonaisuutenaan. Siitä todistavat erityisesti Afrikan unionin sekä maanosan laajuisesti että alueellisesti käynnistämät suuret institutionaaliset hankkeet. Tällä Afrikan sisäisellä yhteistyöllä, joka perustuu erittäin laajasti Euroopan rakentamista koskevaan malliin, pyritään vastaamaan alueellisesti turvallisuutta, taloutta ja politiikkaa koskeviin haasteisiin. Yhä useammassa Saharan eteläpuolisen Afrikan maassa järjestetään vapaita vaaleja ja hyväksytään poliittisen vuorottelun periaate. Vaikka peruselintarvikkeiden *hintojen vaihtelu* aiheuttaa epävakautta kokonaisille yhteiskunnille, terveydenhuollon saatavuudessa on havaittu todellista edistystä. Vuosittain asetettujen saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä jää kuitenkin edelleen vain haaveeksi.

Komission tiedonanto

Komission jäsen Piebalgs kertoi muutossuunnitelmaa ("An agenda for change") koskevassa puheessaan suurista muutoksista EU:n kehitysyhteistyötä koskevaan toimintatapaan mutta ei kuitenkaan hylännyt käytäntöjä, lähestymistapoja ja periaatteita, jotka ovat aiemmin osoittautuneet toimiviksi. Erityisen myönteisenä on pidettävä sitä, että komissio on edelleen sitoutunut säännöstöön, jota kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus edustaa.

Komissio aikoo muutossuunnitelmallaan korostaa erityisesti avun *laatua*. Komissio katsoo lisäksi, että kumppanimaiden valinnassa on lisättävä valikoivuutta. Siten jotkin nousevan talouden maat saataisiin lopulta pois EU:n julkisen kehitysavun (ODA) avunsaajien luettelosta, koska niiden ongelmana ei ole enää niinkään vaurauden luominen vaan sen jakaminen.

Muutossuunnitelmansa avulla EU, suurin avunantaja, pyrkii myös olemaan paras avunantaja. Siksi komission jäsen Piebalgs osoitti kolme alaa, joilla EU:n on oltava ensimmäinen: hallinto, "kestävä ja osallistava talouskasvu" ja sosiaaliturvajärjestelmien kehittäminen kehitysmaissa. Lopuksi, komissio aikoo ehdottaa *yhteisen ohjelmasuunnittelun* lisäämistä muiden avunantajien kanssa.

Ehdotukset

Euroopan parlamentti käsitteli jo Filip Kaczmarekin "*EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamisesta*" laatimaa mietintöä hyväksyessään erittäin yksityiskohtaisesti tiettyjä EU:n ja kehitysmaiden yhteistyön tulevaisuutta koskevia näkökulmia.

Tässä mietinnössä pyritään pikemminkin kohdentamaan keskustelua uudelleen joihinkin ensisijaisiin näkökulmiin, jotka ovat välttämättömiä EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan onnistumisen kannalta.

1) *Luotettavia lukuja: vaatimus vilpittömyydestä*

Köyhyyden torjuntaan osoitettujen varojen on oltava ODA:n vaatimusten mukaisia. Sitä vastoin muihin tarkoituksiin käytettyjen menojen ei tarvitse.

Selkeästi sanottuna se tarkoittaa, että kehitysmaalle myönnetyn lainan, jota ei ole maksettu takaisin ja jonka avunantajamaa on mitätöinyt, on vastattava ODA:ta vain, jos jälkiarvioinnissa voidaan vahvistaa, että kyseessä olevaa lainaa on käytetty köyhyyden vähentämiseen. Nykyisen käytännön mukaan ODA:han liittyviä tilastoja paisutetaan keinotekoisesti, ja siten avunantajamaa tekee virheellisen arvion kehitysyhteistyön rahoitusta koskevista todellisista valmiuksistaan.

2) *Osallistava kasvu, kyllä, mutta...*

Samana vilpittömyysvaatimuksen vuoksi on myös käsiteltävä osallistavaa kasvua tukevia rahoituskannustimia. Muutossuunnitelmassa korostetaan kehitysmaiden taloudellista kehitystä mahdollisena yhteiskunnallisen edistyksen liikkeellepanevana voimana. Jotkut kuitenkin pelkäävät, että osallistavaan kasvuun varatuilla varoilla saatetaan edistää muita tavoitteita kuin köyhyyden torjuntaa. Tämän riskin vuoksi näyttäisi olevan perusteltua säätää *varautumisjärjestelyistä*. Ensinnäkin kaikista hankkeista, joissa osoitetaan huomattavia varoja osallistavaan kasvuun, olisi tehtävä arviointi, jonka tarkoituksena on selvittää sen todellinen vaikutus köyhyyden vähentämiseen. Koska kyse on kehitysmaista, köyhimmät ihmiset saavat toimeentulonsa enimmäkseen omasta maastaan. Osallistavalla kasvulla ei siis pitäisi missään tapauksessa estää *epävirallista taloutta*.

3) *EU:n vertailuedut*

Erityistä huomiota on kiinnitettävä myös *uusiin toimijoihin* – erityisesti Kiinaan ja Intiaan – ja niiden vaikutukseen etelän köyhien maiden tilanteeseen. EU:n ja sen jäsenvaltioiden kehitysyhteistyöpolitiikkaan on sovellettu jo kauan monia valvontoja ja arviointeja, ja viimein olisi mahdollista arvioida paremmin eri kumppanuuksien vertailuetuja, mikäli nousevan talouden maiden toimiin sovellettaisiin myös kriittistä tutkimusta.

4) *Pohdintaa syntyvyydestä*

Toinen ongelma: kehitysmaiden erittäin korkeat *syntyvyyshluvut*. Tarvitseeko Niger, jonka väestö kasvaa vuodessa 3,3 prosenttia, erittäin suurta talouskasvua, koska bruttokansantuote henkeä kohti lisää köyhyyttä vain, jos kasvu ylittää tämän prosenttiosuuden. Syntyvyyden hallinta on kuitenkin edelleen arkaluontoinen aihe. Mahdollisesti täytäntöön pantavissa perhesuunnittelukeinoissa olisi siksi käytettävä tiettyjä varotoimia, joissa kunnioitetaan ihmisarvon periaatetta ja kaikkien kansalaisten yksilöllisiä oikeuksia. Syntyvyyttä koskeviin ongelmiin on etsittävä ratkaisuja aiheen edellyttämällä varovaisuudella vuoropuhelussa sellaisten toimijoiden kanssa, joiden kokemus, taitotieto ja asiantuntemus on todistettu, muun muassa YK:n väestörahaston (UNFPA) kanssa.

5) *Riippumattoman strategisen ajattelun puolesta*

Kaikkien näiden syiden vuoksi Euroopan unionilla on suurimpana avunantajana erityinen vastuu avunantajien kansainvälisessä yhteisössä. Juuri EU:n on lyötävä leimansa kehitysmaiden kanssa tehtävään yhteistyöhön ja edistettävä omaa menetelmäänsä koko kansainvälisen yhteisön puolesta. Koska EU haluaa olla sekä suurin että myös paras kaikista kehitysyhteistyön toimijoista, sen pitäisi antaa itselleen myös keinot näiden tavoitteiden saavuttamiseen. EU:n pitäisi siksi saada parhaita mahdollisia neuvoja lähestymistavasta tilanteeseen itse paikalla sekä strategisista ajatteluvalmiuksista. Lyhyesti sanottuna esittelijä katsoo, että enää ei voida säästää sellaisen *riippumattoman ajatushautomon* luomisesta, joka työskentelee kaikkien kehitysyhteistyön toimijoiden puolesta mutta joka on liitetty – ainoastaan hallinnollisesti – komissioon. Tämän ajatushautomon tehtävänä olisi tuoda lisäarvoa kaikille EU:n jäsenvaltioissa jo olemassa oleville vastaaville laitoksille. Selkeästi sanottuna tällaisen ajatushautomon tehtävänä olisi kehittää jatkuvasti kehitysyhteistyön toimijoiden analyysi- ja neuvontavalmiuksia sen lisäarvon selkeyttämiseksi, jonka EU:n tasolla asianmukaisesti yhteen sovitettu politiikka voi tuoda.

6) *Parannettava toimielinjärjestelmä*

Kaikki mukauttaminen vie aikaa ja edellyttää uutta poliittista tasapainoa, jonka aikaansaaminen on kuitenkin vielä kaukana. Vaatimukset yhteistyön johdonmukaisuudesta, tehokkuudesta ja kestävyydestä edellyttävät kaikilta toimijoilta, komissiolta ja jäsenvaltioilta moitteetonta sitoutumista, laajaa näkemystä ja asianmukaisia työskentelymenetelmiä. EU:n toisen lainsäätäjän ja jäsenvaltioiden edustajan eli neuvoston on erityisesti edistettävä kansallisten politiikkojen ja komission politiikan välisen täydentävyyden aikaansaamista. Yli 80 prosenttia EU:n ODA:sta on edelleen täytäntöönpanon osalta suoraan jäsenvaltioiden vastuulla, ja kaikkien maksuosuuksien, muun muassa komission, asianmukainen koordinointi on edelleen satunnaista, koska jäsenvaltioilla ei ole suurta vaikutusta EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaan.

Komissio, parlamentti ja neuvosto määrittivät vuonna 2005 EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan perusteet kehityspolitiikkaa koskevan konsensuksen puitteissa. Kaikkea, mikä saattaa etäännyttää EU:n kehityspolitiikkaa tästä säännöstöstä, on seurattava huolellisesti. EU:n tätä politiikkaa tukevat analyysi- ja ehdotusvalmiudet haastetaan jatkuvasti yrityksillä ohjata EU:n kehitysyhteistyötoimia pois ensisijaisesta tavoitteesta, köyhyyden torjunnasta. EU:n kehityksen keskuksen (komission, neuvoston ja parlamentin) on voitava estää nämä yritykset,

erityisesti Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) perustamisen jälkeen.

Integrointi yksien, valvontaan asettaminen toisien osalta, komission kehitysyhteistyöyksikköjen jakaminen ulkosuhdehallintoon – edelleen käynnissä oleva työ Catherine Ashtonin mukaan – ei ole harmitonta toimintaa. Esittelijä katsoo, että on pysyttävä tarkkaavaisena, koska EU:n ulkopoliitiikan muiden osastojen ahneus on huomattavaa. Muun muassa Euroopan parlamentin pitäisi vapaassa, suorassa ja avoimessa vuoropuhelussa pystyä estämään varhaisessa vaiheessa kaikki riskit alan uudelleensuuntaamisesta. Kun parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnan ja EU:n ulkopoliitiikan korkean edustajan tapaamistahti on kerran vuodessa, tästä tavoitteesta ollaan kaukana. Vaikka kaikkiin kehitysyhteistyövaliokunnan kokouksiin aktiivisesti osallistuvien EUH:n edustajien kunniallisuutta ei olekaan syytä kyseenalaistaa, vuoropuhelun todellinen poliittinen ulottuvuus kyseisen yksikön ja parlamentin välillä saadaan aikaan vain, jos kokouksiin osallistuu myös korkea edustaja, joka, lienee syytä muistuttaa, ei käytä väärin läsnäolo-oikeuttaan.

Neuvoston kokoukset erottaa pysyvien edustajien komitean (Coreper) kokouksista vielä se, että kokouksissa on läsnä kolme tai neljä kehitysyhteistyöministeriä, jotka vaivautuvat osallistumaan Brysselissä järjestettäviin kokouksiin, jotka eivät yleensä kestä yli kolmea tuntia. Keskimäärin yli 20 ministerien poissaoloa neuvoston kokouksista paljastaa mitättömän poliittisen sitoutumisen.

Näiden EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan päätöksentekoprosessin rakenteellisten heikkouksien peittely on turhaa, vaan ne on päinvastoin korjattava, jotta EU:lle voidaan antaa valmiudet toimia tavoitteidensa mukaisesti, jotta maailman suurimmasta avunantajasta tulee myös paras.